

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: O. A.

Cím: Plakátok.

Forrás: Magyarország

Bp.

(Hely)

1916 III. II

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

659.1

Hely

Idő

"1916"

Személy

Plakátok

Négy-öt év előtt a magyar plakát-~~ipar~~ hatalmas lendülettel indult fejlődésnek, a hirdető oszlopokról, a sarokházak faliról hangulatos, színes képek mosolyogtak a járó-kelőkre, a kis gyerekek kék ceruzával bajszát rajzolták a kacagó kisasszony rózsás arcára, aki egy üveg parfümmel kezében örült az életnek, az újságírók cikkeket irtak Biró pörölyös munkájáról, Vadász Miklós és Pólya Tibor pompás, színes hirdető-képeiről.

A háboru alatt a hirdető-oszlopok erkölcsé megromlott; a hangulat, frissesség elköltözött róluk; a gyerekek megdöbbenve bámulnak rájuk és a jámbor civilek, aikk a napsütésben szeretnék kísértelni fejükből a sok háborus gondot, boszankodva néznek az ordító, izléstelen, durva reklámokra, melyek felvonultatják az élet minden nyomorúságát.

Egy sörgyár plakátján bakák és huszárok rohamoznak; rossz, vad, hatásvadász rajz, alatta émelygős, ostoba szöveg. Az áremelő gyár azal jutalmazza a magyar katonák vitézségét, hogy ezentul „Hősök söre“ név alatt bocsátja forgalomba többszörösen megdrágított gyártmányát. — A sósorszeszt félmeztelen bakák dörzsölik az egymás hátára, persze a lövészárokban, a finom rumtól a haldokló katonára is föléled és mindezek fölött szörnyen mulat a derék Steinhardt mester, aki a mostani nehéz időkben is ott nevet minden hír elő oszlopon.

A plakát-erdőket, kersztül-kasul szantogatják a lövészárkok, a zug-mozik hirdetései a háboru borzalmain is tultesznek: Nick Fantom vagy Professor Winter rémületes zöld szemével nyugtalanítja a sétáló közönséget, a fegyencek, rablók és gyilkosok valóságos körmenete vonul végig a kerítések és utcasarkok során, a fehér, fekete és vörös rémek kijátszák a zseniális detektív furfangos nyomozását, a gróf öngyilkos lesz, mert sok az adóssága, és leánya nem akar a bankár felesége lenni, hanem megszökik egy díjnokkal, — a bankóhamisító megjavul, mert belebolondult egy hercegnőbe és az oltár előtt dicsfény veszi körül magasztos fejét, — s történik mindez a nyílt utcán, a itsztességes üzleti verseny nevében.

Ezek ellen a szenzációhajhász, otromba hirdetések ellen tiltakoznunk kell, nemcsak a jóizlésű emberek nevében, hanem a főváros közbiztosága és erkölcsé érdekében is: — az ordinaré, kültelki publikumra pályázó mozgók hirdetései a külvárosi suhancokból tolvajokat, betörőket nevelnek, a gyerekek fantáziáját rossz irányba terelik, a háboru komolyságát gunyolják. Ma, amikor az író és a hirlapíró tollára is felsőbb hatóságvigyáz, — a háboru vaskeretek közé szorít minden nyilvános szereplést és föltételekhez köt, nem kellene megengedni, hogy az üzleti versengés a hirdetési oszlopokon izetlenkedjék, rontva azt a komoly, szép hangulatot, mely az egész magyarság lelkében él.

A külvárosi mozisok, az ujdonsült gyárosok, a kereskedők plakátjaik rajzolását bízzák

olyan művészekre, akiknek ez a kenyerük, mondjanak le a saját fantáziájukról és higgyék el, hogy egy izléses, hangulatot és főként művészi plakát többet ér, mint egy ordító, rosszul mázolt rémregény, vagy a mai időkhoz éppen nem illő léha, kihívó nevetés. O. A.